

**Den gamla juke-boxen
spelar sin sång,
och jag vill höra den
ännu en gång...**

Ingeborg Gustafsson har ett konditori som påminner om 40-talet. En gammal kassaapparat och en juke-box som är en riktig raritet.

Hos Ingeborg satt meniga och generaler tillsammans

Av Per Bunnstad

SKILLINGARYD

– Vi fick värma kaffet i stora kittlar, och något varmvatten var det inte tal om. Allt fick värmas.

Ingeborg Gustafsson i Skillingaryd har nästan varit konditoriägare i 50 år. Sedan 1940 driver hon Centralkonditoriet på Storgatan.

Ingeborg Gustafsson är bördig från Malmköping, men flyttade till Klevshult. Hon började hos handlare Mattsson som också hade kafé.

1933 tog Ingeborg över kaféet för att 1940 flytta till Skillingaryd. Hon övertog Lisas Kafé i Fribergs hus (där Elmontage finns idag).

Krigsåren innebar mycket arbete för alla som hade kaféer. Förutom konditor hade vi ett tag åtta anställda. Trots att det var ransonering lyckades vi ställa militärernas och ortsbefolkningens kaffeförst.

Ransonen var 40 kg kaffe i månaden och det räckte egent-

ligen inte långt. Men med hjälp av sirap och kli kunde kaffet drygas ut. Det smakade faktiskt gott, säger Ingeborg.

Äkta kaffe

– Men vi hade en personalkokare med äkta kaffe, avslöjar Ingeborg nu 40 år efteråt.

– Mjölkk fick vi ta hem i stora spannar. Det var en dryck som också var eftertraktad och då inte minst av militärerna. Det fanns ju 3.000 man förslagna här under kriget.

Aptiten var det inget fel på. Kaffe och tio bullar var ingen ovanlig beställning. Livet i fält var ofta påfrestande och det var då skönt att sätta sig på ett kafé och dricka den ena koppen kaffe efter den andra. Tilltugget var därefter.

– Här satt vanliga värnpliktiga och generaler om varandra, säger Ingeborg.

Inte på kafé

I dag är det annorlunda: Visst finns det militärer, men de går inte på kafé i samma utsträckning som förr. Och på kvällarna är det inte många kunder.

– Vi har mest på dagarna. Det är i regel arbetare som kommer på 11-kaffe eller

3-kaffe.

Ingeborg fyller 75 nästa gång och om hon tänker fortsätta så länge till med kaféet är inte säkert.

– Jag börjar nog bli för gammal nu, men det blir kanske ett år till. Sedan får vi se om det blir någon som tar över rörelsen.

Jobbat mycket

Ingeborg har arbetat mycket i sin dag. Hon säger själv att hon inte hade klarat av allt utan värdefull hjälp av sin syster och sväger.

Så här års sitter många på terrassen samtidigt som bilisterna på E-lyran far förbi. Inne i konditoriet är det mesta sig likt från starten på 40-talet. 1945 flyttades rörelsen hundra meter norrut vid Storgatan.

Det som mest minner om gamla tider är juke-boxen. Den har Ingeborg haft sedan 1946 och det är en verklig raritet.

Om Ingeborg slutar med sitt konditori mister Skillingaryd en attraktion. Många tycker att det är något visst med de gamla konditorierna. För många är Ingeborgs något av en institution. Tänk om väggarna i konditoriet kunde tala...

Kaffet smakar bra hos Ingeborg, säger Börje Sandberg och Douglas Eriksson, två av Skillingaryds många kaffeälskare.